

Fuglekongens tale til Danmarks Majestæter 2024

På vores forrige konges fødselsdag, 30 år efter hans død, blev jeg den 11. marts 2002 optaget i dette agtværdige selskab. Dengang gjorde jeg mig ingen tanker om, at jeg ad åre skulle komme til at holde en tale for den efterfølgende Kong Frederik.

Deres Majestæt, kære Kong Frederik

Jeg ønsker Dem et varmt tillykke med Deres tronbestigelse tidligere på året. Det er mit håb, at De vil få en flot og værdig årrække som Danmarks konge. Forbundne, forpligtet, for kongeriget Danmark. Jeg tror på Dem.

Vi er hver for sig inden for det sidste år blevet kåret til konge. Jeg er meget bevidst om forskellen på Deres og min status. Begge er vi maratonløbere. Disse to sammentræf er baggrunden for den skive, jeg i dag har givet til fugleskydningsselskabet.

Jeg løb mit første maraton netop på Deres 31-års fødselsdag. Jeg har ladet mig fortælle, at arrangørerne havde inviteret Dem til at deltage i løbet, men at hoffet havde takket nej på Deres vegne.

Da jeg 14 år senere skrev min bog om maratonoplevelser, henvendte jeg mig til hoffet med et ønske om at få Deres personlige ord på bogens forsideflap. Her modtog jeg også et pænt og respektfuldt afslag.

I 2001, på Deres 33-års fødselsdag, løb jeg maraton på nøjagtig samme sted som to år tidligere. Her blev taget et ganske specielt billede i det øjeblik, jeg passerede målstregen. Det, for mig ikoniske billede, ligger til grund for den nye fuglekongeskive.

I Roskilde og Omegns Fugleskydningsselskab er en af fuglekongens traditionelle pligter, at holde en tale til Danmarks regent på sin sidste dag som fuglekonge. Denne ærefulde opgave påtog jeg mig med glæde og stolthed, da jeg sidste år blev kåret til fuglekonge.

Proaktiv som jeg er, skrev jeg kort tid efter udnævnelsen min tale til Deres mor. Hendes ”nytårsbombe” et halvt år senere, omdefinerede med ét mine vilkår. Det skulle lige synkes, men beslutningen var klog, nyskabende og snusfornuftig. Egenskaber der har været kendetegnende for hele Deres mors regentperiode.

Uden sammenligning i øvrigt har jeg valgt også at være nyskabende. Jeg tror og håber, det vil være med Deres forståelse og accept.

Jeg har valgt at holde min tale til Deres mor, som var hun stadig regent. Dette som en hyldest til hende og en anerkendelse af hendes virke for Danmark i hele mit liv og før det. Således får jeg den særdeles specielle ære at blive den sidste fuglekonge, der taler til Deres mor og den første der taler til Dem.

Deres Majestæt, kære Dronning Margrethe

Den 9. april 1940 blev landet ramt af chok. Oprob! til Danmarks Soldater og Danmarks Folk, blev i form af flyveblade nedkastet fra tyske flyvemaskiner. Danmark var besat.

Der gik blot en uge før lyset brød frem fra mørket. Kronprinsesse Ingrid nedkom med Dem og folket fik glæde og håb for fremtiden. Der var dog det men, at De var prinsesse og ikke prins. De

ville ikke kunne arve den danske trone. Tronarvingen ville komme, når De efterfølgende ville få en lillebror. I årene derefter kom først prinsesse Benedikte og dernæst prinsesse Anne-Marie. Landet var begejstret for de tre små prinsesser, der blev fulgt i ugens udgave af Billed-Bladet.

Danskerne elskede Dem og deres søstre. Det samme gjorde kongeparret, der havde overtaget tronen ved Deres farfars død i 1947. Problemet var blot at kronprinsen aldrig kom og tronen så ud til at skifte slægt, når Deres far engang ville afgang ved døden. Deres farbror og efter ham Deres fætter, stod til at blive landets kommende konger. Det var ikke i overensstemmelse med befolkningens ønske.

Ved en ændring af tronfølgeloven i 1953 blev De Danmarks kommende regent. Dette ikke til Deres udelte begejstring. De så hellere Dem selv som arkæolog. Sådan skulle det ikke være. De affandt dem med ansvaret og voksede med opgaven som tronfølger. Desværre måtte De tiltræde hvervet langt tidligere end ventet. Ved Deres fars død i januar 1972, blev De verdens yngste regent som blot 31-årig.

Jeg har mine personlige erindringer fra Deres fars bisættelse, da jeg sad på taget af en telefonboks ved Hestetorvet og så Dem i sorte klæder, knuget af sorg, gå efter Deres fars bære gennem Roskildes granbelagte gader.

Årene er gået. Efter mere end 50 år på tronen er De nu verdens længst siddende regent og den længst siddende monark i Danmarkshistorien. Der er næppe nogen af de tilstedeværende, der husker da De ikke var en del af Danmark. Deres valgsprog "Guds hjælp, folkets kærlighed, Danmarks styrke" er gået i opfyldelse. De har formået at modernisere kongehuset, om end det ikke har været problemfrit. Dette med størstedelen af befolkningens forståelse og accept.

Kærligheden mellem Dem og folket er gensidigt. Dette også når De sætter Dem i respekt. Dumsmarte bemærkninger er ikke velsete. Vi kalder Dem Daisy, men vi skal ikke komme for tæt på. Der må være en distance. Vi har jo ikke alle sammen gået i klasse med Dem.

De kunne være blevet en dygtig arkæolog, men blev en fantastisk dronning. Det vil De være til De "falder af pinden". Danmark kan med sindsro se frem til, når den tid må komme. Som en god læremester har De givet det nødvendige videre til populære kronprins Frederik, der med sin kronprinsesse Mary, kan gå i Deres fodspor.

Kære Dronning Margrethe. På Danmarks vegne takker jeg Dem for 52 år som landets regent. Der var en, der ønskede sig at blive Kong Henrik. Jeg fik æren i et år.

Jeg vil slutte af med at bede skydebrødrene rejse sig og udbringe et nifoldigt leve for Hendes Majestæt, Dronning Margrethe II af Danmark og Hans Majestæt, Kong Frederik X af Danmark.

Roskilde, den 2. juli 2024

Henrik Brandt